

rer som nævnt ingen anden beskatning, end at den pågældende i realiteten ikke vil kunne foretage befodringsfradrag.

Jeg vil dog ikke afvise, at forholdet mellem den arbejdsgiverbetalte og den medarbejderbetalte del af befodrningen kan føre til, at medarbejderen skattemæssigt ville være bedre stillet uden at have delvis arbejdsgiverbetalt befodrning. I den situation har medarbejderen naturligvis mulighed for at undgå beskatning af fri befodrning ved at frasige sig adgangen hertil, således at medarbejderen igen opnår ret til at foretage befodringsfradrag.

Jeg er således opmærksom på, at »prisen« for at have enkle skatteregler er, at nogle »vinder« mere ved reglerne end andre. Jeg foretrækker dog dette fremfor en tilbagevenden til tidligere tiders mange særregler – og deraf følgende mange klagesager – på befodringsområdet. Jeg vil dog gerne overveje, om der er et behov for at præcisere reglerne om fri befodrning, således at den tvivl, der åbenbart har været hos nogle skatteydere forud for Landsskatterettens kendelse, kan undgås i fremtiden. Jeg er imidlertid ikke indstillet på, at give køb på reglernes enkelhed, fordi enkle regler fremfor alt har store fordele især for de skattepligtige og deres arbejdsgivere.

Spm. nr. S 2987

Til skatteministeren (14/6 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren, med henvisning til artikel i Morgenavisen Jyllands Posten den 12. juni 2001, foranledige, at virksomheder får ret til momsfradrag i forbindelse med indkøb af frugt som personalegode, så der sker en fradragsmæssig ligestilling i forhold til indkøb af cigaretter?«

Svar (22/6 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

Indledningsvis skal det anføres, at den omhandlede avisartikel tager udgangspunkt i en kendelse fra Landsskatteretten, hvor en virksomhed får godkendt et *skattefradrag* for udgifter til cigaretter til sine medarbejdere. I artiklen anses reglerne om momsfradrag at skulle følge reglerne for skattefradrag.

Reglerne på skatteområdet er imidlertid nationalt bestemte, mens reglerne på momsområdet er afledt af bestemmelserne i 6. momsdirektiv. Dette betyder, at fradragsreglerne på de to områder godt kan være forskellige.

Der er efter de gældende regler i momsloven og den tilknyttede administrative praksis ikke momsfradrag for en virksomheds indkøb af cigaretter til brug for medarbejderne. Der er således allerede i dag en fradragsmæssig ligestilling mellem indkøb af frugt og cigaretter til brug for medarbejderne. Landsskatterettens kendelse har ikke medført ændret praksis på momsområdet, og det er min opfattelse at de danske momsregler bygger på en såvel rigtig som rimelig fortolkning af bestemmelserne i 6. momsdirektiv.

Reglerne er bygget således op, at en virksomhed som udgangspunkt har fuldt fradrag for alle dens udgifter af hensyn til momsens neutralitet. Imidlertid er visse udgifter undtaget fra fradragsretten, idet det et grundlæggende princip, at indkøb til endeligt forbrug momses.

Som det ganske rigtigt anføres i artiklen er en af disse undtagelser kost, herunder frugt, til virksomhedens personale. Denne undtagelse vedrørende kost er direkte nævnt i momslovens § 42, stk. 1, nr. 1.

Imidlertid er der heller ikke fradrag for en virksomheds udgifter til cigaretter til virksomhedens personale. Dette er ganske vist ikke direkte nævnt i loven, men fremgår indirekte af § 37, idet cigaretter ikke anses for at være anvendt udelukkende til brug for virksomhedens afsætning af momspligtige varer og ydelser. Endvidere er udgiften ikke af en sådan karakter, at den er en almindelig omkostning, som indgår som et omkostningselement i virksomhedens produktpriser.

I visse konkrete tilfælde, f.eks. hvis det fremgår af en lønftale, at cigaretter er en del af lønnen, anses cigaretter som naturalieaflønnning af virksomhedens personale. I disse tilfælde har virksomheden ikke fradrag for udgiften i henhold til lovens § 42, stk. 1, nr. 3.

Spm. nr. S 3004

Til skatteministeren (15/6 01) af:

Mariann Fischer Boel (V):

»Vil ministeren være indstillet på at anvende bemyndigelsen i opkrævningslovens § 8 til at ud-